

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 22.9.2006
COM(2006) 232 konč.

2006/0086 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o določitvi okvira za varstvo tal in spremembi Direktive 2004/35/ES

(predložila Komisija)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1) OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Tla so v bistvu neobnovljiv vir in zelo dinamičen sistem, ki opravlja veliko funkcij, ki so za človeške dejavnosti in preživetje ekosistema odločilnega pomena. Podatki, ki jih imamo na voljo, kažejo, da je degradacija tal v zadnjih desetletjih napredovala in da se bo brez ustreznih ukrepov nadaljevala tudi v prihodnje.

Kljub temu, da pravni red Skupnosti vsebuje določbe za varstvo tal, posebne zakonodaje Skupnosti za varstvo tal ni. Cilj tega predloga je zato zapolniti te vrzeli in določiti skupno strategijo za zaščito in trajnostno rabo tal, ki si prizadeva skrb za tla vključiti v ostale politike, ohraniti funkcije tal v okviru trajnostne rabe, preprečiti ogroženost tal, ublažiti negativne vplive in obnoviti degradirana tla do take stopnje funkcionalnosti, ki ustreza sedANJI in predvideni rabi.

- **Splošno ozadje**

Tla v Skupnosti so izpostavljena vedno večjim obremenitvam okolja, ki jih povzročajo ali povečujejo človeške dejavnosti, kot so neustrezna kmetijska in gozdarska praksa, industrijske dejavnosti, turizem in razvoj mest. Te dejavnosti zmanjšujejo sposobnost tal, da v celoti izvaja številne pomembne funkcije. Kljub temu, da so tla v veliki meri v zasebni lasti, so vir skupnega interesa Skupnosti. Če ne bodo ustrezno zaščiteni, bo to spodkopalo trajnostni razvoj in dolgoročno konkurenčnost v Evropi. Degradacija tal močno vpliva tudi na ostala področja, ki so v skupnem interesu Skupnosti, kot so voda, zdravje ljudi, podnebne spremembe, varovanje narave, biološka raznovrstnost in varnost živil.

Cilj Sklepa št. 1600/2002/ES o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti je zaščititi naravne vire in pospešiti trajnostno rabo tal. V tem sklepu se je Skupnost zavezala, da bo sprejela tematsko strategijo za varstvo tal in tako zavrla ali odstranila posledice degradacije tal.

V sporočilu „Razvoj tematske strategije za varstvo tal“ (COM(2002) 179) iz leta 2002 je Komisija opredelila osem glavnih nevarnosti, ki ogrožajo tla v EU. Te so erozija, zmanjšanje količine organskih snovi, onesnaževanje, zasoljevanje, zbijanje tal, zmanjšanje biološke raznovrstnosti, pozidava, zemeljski usadi in poplave.

- **Obstoječe določbe na tem področju**

Na ravni Skupnosti do sedaj ni posebne politike za varstvo tal. Nekateri vidiki varstva tal pa so kljub temu razdrobljeno zajeti v pravnem redu, zato lahko različne politike Skupnosti prispevajo k varstvu tal. To velja za številne določbe obstoječe okoljske zakonodaje Skupnosti na področjih, kot so voda, odpadki, kemikalije, preprečevanje industrijskega onesnaževanja, varstvo narave in pesticidi. Uvedba določb navzkrižne skladnosti za varstvo kmetijskih zemljišč v reformirano Skupno kmetijsko politiko bo po vsej verjetnosti pozitivno vplivala na stanje kmetijskih zemljišč in prispevala k razvoju podeželja. Vendar pa zaradi različnih ciljev ali področij uporabe ter zaradi dejstva, da so večinoma usmerjene v varovanje ostalih okoljskih medijev, omogočajo

obstoječe določbe, četudi se v celoti izvajajo, le delno in pomanjkljivo varovanje tal, saj ne zajemajo vseh tal in vseh ugotovljenih nevarnosti, ki jih ogrožajo. Zato se degradacija tal nadaljuje.

- **Skladnost z ostalimi politikami in cilji Skupnosti**

Predlagana zakonodaja, katere cilj je varstvo in ohranjanje sposobnosti tal za opravljanje okoljskih, ekonomskih, družbenih in kulturnih funkcij, je v celoti v skladu s cilji člena 174 Pogodbe ES. Upošteva raznolikost v različnih regijah Skupnosti. Temelji na previdnostnem načelu in načelih previdnostnega ukrepanja, po katerih je treba okoljsko škodo odpraviti predvsem pri izviru, onesnaževalci pa morajo plačati. Temelji na analizi morebitnih prednosti in stroškov ukrepanja ali neukrepanja ter upošteva gospodarski in družbeni razvoj Skupnosti kot celote in enakomeren razvoj regij.

2) POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN PRESOJA VPLIVOV

- **Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi**

Metode posvetovanja, glavni ciljni sektorji in splošni profil anketirancev

Sporočilo Komisije iz leta 2002 so podprle tudi ostale evropske institucije, ki priznavajo poglobljeno vlogo tal pri trajnostnem razvoju v Skupnosti.

Februarja leta 2003 je Komisija organizirala odprto posvetovanje z zainteresiranimi stranmi in ustanovila široko platformo z več kot 400 člani, razdeljenimi v 5 delovnih skupin, in svetovalni forum, ki je imel vodilno vlogo. Junija leta 2004 so delovne skupine svoje delo končale in predložile zelo obširna poročila, ki so jih naslovile na Komisijo in ki zajemajo podatke o stanju tal v Evropi, njihovih obremenitvah, gonilnih silah degradacije in vrsto priporočil za razvoj politike tal na ravni Skupnosti.

Novembra leta 2004 sta nizozemsko predsedstvo Sveta in Komisija organizirala konferenco, na kateri so bile zastopane države članice in udeleženci posvetovanja z zainteresiranimi stranmi, ki so izrazili močno podporo okvirnemu pristopu po načelih Skupnosti.

Komisija je v osmih tednih izvedla javno internetno posvetovanje o morebitnih elementih, ki bi jih bilo treba vključiti v tematsko strategijo za varstvo tal. Razprave se je udeležilo 1206 državljanov, 377 strokovnjakov za tla in 287 ustanov iz 25 držav.

Povzetek odmevov in njihovo upoštevanje

Evropski državljani in strokovnjaki za tla so v glavnem izrazili mnenje, da je preprečevanje in ublažitev degradacije tal v Evropi pomembno ali zelo pomembno ter se zavzeli za ukrepe iz okvira, sprejetega na ravni Skupnosti, in sprejetje ukrepov na nacionalni ali lokalni ravni.

Obširno poročilo o statistični analizi vseh vprašanj, ki prikazuje nacionalno pripadnost anketirancev in kako so bile upoštewane povratne informacije, najdete v presoji vpliva.

Upoštevana je bila večina predlogov delovnih skupin in pomislekov, ki so bila izražena med internetnim posvetovanjem. Številni pozivi k obveznim omejitvam pri razvoju

mest in turizma niso bili upoštevani, saj so pristojnosti Skupnost pri omejevanju rabe zemljišč omejene.

- **Pridobivanje in uporaba strokovnega znanja**

Zadevna področja strokovnega znanja

Pedologija, agronomija, gozdarstvo, hidrologija, biologija, ekologija, ekonomija, družboslovne in politične vede.

Uporabljena metodologija

Predlog temelji na najboljših razpoložljivih znanstvenih in tehničnih spoznanjih. Ta so bila zbrana med obsežnim posvetovanjem z zainteresiranimi stranmi in z dvema neodvisnima študijama, ki sta ocenili družbeno-gospodarske in okoljske vplive degradacije tal ter družbeno-ekonomske in okoljske vplive predlaganih ukrepov. Rezultati tega zbranega znanja so zajeti v poročilih, ki jih je sestavila delovna skupina in objavila Komisija, tem predlogu in presoji vplivov.

Glavne organizacije in strokovnjaki, ki so dali svoje mnenje

Razprava je vključevala nacionalne, regionalne in lokalne uprave, industrijska in poklicna združenja, okoljske organizacije, potrošniške organizacije, znanstvene in raziskovalne inštitute, Evropsko agencijo za okolje, Skupno raziskovalno središče in ostale službe Komisije, sindikate, kmečke zveze, združenja lastnikov zemljišč, kakor tudi ostala združenja, ki so evropsko obarvana in se zanimajo za tla.

Povzetek prejetih in upoštevanih mnenj

Udeleženci so opozorili na morebitne resne nevarnosti z nepopravljivimi posledicami. Obsto takih nevarnosti je bil soglasno potrjen.

Soglasno je bilo potrjeno, da je treba tlem zagotoviti enako stopnjo zaščite, kot jo imajo ostali okoljski mediji, kot sta voda in zrak, saj so funkcije tal odločilne za preživetje človeka in ekosistema. Poudarjeno je bilo, da zaradi ogromne raznolikosti tal v Evropi politika tal Skupnosti ne more temeljiti na enostranskem pristopu. Večina je zagovarjala prilagodljiv sistem, ki bi upošteval lokalne posebnosti tal in rabo tal. Zato je bilo doseženo tudi splošno soglasje, da je treba na evropski ravni sprejeti okvir, ki določa skupne cilje in načela, pri čemer je državam članicam prepuščeno sprejetje podrobnih ukrepov na ustrezni upravni in zemljepisni ravni.

Možnosti javnega dostopa do strokovnega znanja

Poročila, ki so jih sestavile delovne skupine, je objavil OPOCE in so brezplačno na voljo tudi na internetu (<http://ec.europa.eu/comm/environment/soil/index.htm>). Na tej strani so objavljeni tudi odgovori strokovnjakov in organizacij na javni vprašalnik.

- **Presoja vpliva**

Preučene so bile naslednje možnosti, ki si sledijo od manj do bolj predpisujoče:

- (1) Države članice se vzpodbuja k ukrepanju na podlagi splošne nezavezujoče

strategije tal Skupnosti.

- (2) Prilagodljiv pravni instrument v obliki okvirne direktive o tleh, ki ima zahtevne cilje, vendar vsebinsko ni pretirano predpisujoča.
- (3) Zakonodajni predlogi za različne nevarnosti za tla, v katerih so opredeljeni vsi cilji in sredstva na ravni Skupnosti.

Presoja vplivov, ki jo je izvedla Komisija, je na voljo na <http://ec.europa.eu/comm/environment/soil/index.htm>. Podrobno navaja ugotovitve o družbeno-gospodarskih in okoljskih vplivih tega predloga.

3) PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

- **Povzetek predlaganih ukrepov**

Predlagana Direktiva zajema:

- Določitev skupnega okvira za varstvo tal, ki temelji na načelih ohranjanja funkcij tal, preprečevanja degradacije tal, blaženja njenih učinkov, sanacije degradiranih tal in vključevanja v ostale sektorske politike.
- Zahtevo po opredelitvi, opisu in oceni vpliva nekaterih sektorskih politik na proces degradacije tal z namenom zaščite funkcij tal.
- Zahtevo za lastnike zemljišč, da sprejmejo previdnostne ukrepe, če je pričakovati, da bo njihova raba tal znatno škodovala njihovim funkcijam.
- Način pozidave tal, ki zagotavlja bolj preudarno rabo zemljišč v skladu s členom 174 Pogodbe ES in ki ohranja čim več funkcij tal.
- Opredelitev ogroženih območij zaradi erozije, zmanjšanja količine organskih snovi, zasoljevanja, zbijanja tal in zemeljskih usadov ter oblikovanje nacionalnih programov ukrepov. Treba je določiti obseg ogroženih območij. Za zagotovitev skladnega in primerljivega pristopa je treba opredeliti tveganja s skupnimi merili. Ta merila vključujejo parametre, ki so kot gonilne sile za različne vrste ogroženosti. Treba bo sprejeti cilje za zmanjšanje tveganja in programe ukrepov za doseg teh ciljev. Programe se lahko oblikuje na podlagi standardov in ukrepov, ki so že opredeljeni in so že bili uporabljeni v nacionalnih okvirih in okviru Skupnosti.
- Ukrepe za omejitev vnosa nevarnih snovi v tla, da bi se izognili kopičenju nevarnih snovi v tleh, ki škodujejo funkcijam tal in ogrožajo zdravje ljudi ter okolja.
- Pripravo popisa onesnaženih območij, mehanizem za financiranje sanacije območij brez lastništva, poročilo o stanju tal in uvedbo nacionalne strategije za sanacijo opredeljenih onesnaženih območij. Opredelitev onesnaženih območij in oblikovanje seznama mor onesnaževalnih dejavnosti. To je podlaga za opredelitev območij, kjer obstaja nevarnost onesnaženja in hkrati uvodni korak za pripravo popisa močno onesnaženih območij. Poleg tega bi bil prodajalec ali bodoči kupec dodatno obvezan, da zagotovi poročilo o stanju tal na zemljiščih, kjer se ali se izvajajo morebitne onesnaževalne dejavnosti. Podobna določba je že zajeta v zakonodaji

Skupnosti (glej člen 7 Direktive 2002/91/ES).

- **Pravna podlaga**

Določbe te direktive se nanašajo na varstvo okolja, zato ta temelji na členu 175(1) Pogodbe ES.

- **Načelo subsidiarnosti**

Pri predlogu se upošteva načelo subsidiarnosti, saj predlog ni v izključni pristojnosti Skupnosti.

Države članice ciljev predloga ne morejo učinkovito doseči iz naslednjih razlogov.

Degradacija tal v eni od držav članic ali regiji ima lahko čezmejne posledice. Močna erozija lahko zaradi sedimentov v zgornjem toku reke v drugi državi povzroči blokado jezov in poškodbe na infrastrukturi. Podobno lahko podtalnico, ki teče skozi sosednje države, onesnažijo onesnažena območja na drugi strani meje. Izgube organskih snovi v tleh v eni državi članici škodujejo doseganju ciljev ES na podlagi Kjotskega protokola. To pomeni, da mora stroške obnove kakovosti okolja kriti država članica, v kateri ni prišlo do degradacije tal.

Zaradi velikih razlik med režimi varstva tal, zlasti pri onesnaženosti tal, imajo gospodarski subjekti v nekaterih primerih zelo različne obveznosti, tako da prihaja do neuravnoteženja pri fiksnih stroških in izkrivljanja konkurence na notranjem trgu.

Prehod onesnaževal iz tal v hrano za ljudi in živali vpliva na kakovost proizvodov, s katerimi se prosto trguje na notranjem trgu. Ti ogrožajo zdravje ljudi in živali. Ukrepanje pri viru na ravni Skupnosti bo dopolnilo nadzorovanje kakovosti, ki se izvaja na nacionalni ravni za zagotovitev varnosti živil.

Zdravje evropskih državljanov je zaradi degradacije tal ogroženo na različne načine, saj so ti neposredno ali posredno izpostavljeni onesnaževalom tal. Škoda je enako pogosto tudi pri zemeljskih usadih.

Cilji predloga se lahko iz naslednjih razlogov bolje dosežejo z ukrepi na ravni Skupnosti.

Degradacija tal vpliva na ostala okoljska področja, za katere že obstaja zakonodaja na ravni Skupnosti (npr. vodo, naravo, biološko raznovrstnost, podnebne spremembe). Ukrepanje na ravni Skupnosti bo zapolnilo vrzeli in zagotovilo skladno ter učinkovito zaščito kakovosti okoljskih medijev. Varovanje tal dolgoročno prispeva k varnosti živil in kmetijski produktivnosti, kar podpira tudi Skupna kmetijska politika, ki jo financira Skupnost. Določitev skupnih načel za opredelitev trajnostne rabe tal bo omogočila sistematično povezovanje raziskav na nacionalni ravni in ravni Skupnosti ter bolj učinkovito rabo sredstev za raziskave in razvoj, s čimer bodo zapolnjene vrzeli v znanju.

S sprejetjem zahtevnega in skladnega okvira bo Skupnost pridobila na poznavanju tal in upravljanju z njimi, kar ji bo omogočilo vodilno vlogo na mednarodnem prizorišču, kjer ostale države potrebujejo prenos znanja in izkušenj ter tehnično pomoč.

Trenutno je brez ustrezne podpore Skupnosti posebno zakonodajo o varstvu tal sprejelo le devet držav članic, ostale pa so sprejele določbe za ohranitev tal v okviru različnih politik. Večina obstoječih nacionalnih določb obravnava problem onesnaževanja in je kljub ostalim znanim nevarnostim premalo usmerjena v širše ohranjanje funkcij tal. Najboljši pokazatelj, ki kaže, da bi te cilje najboljše dosegli s skupnim delovanjem na ravni Skupnosti, je dejstvo, da se dosežki pri zagotavljanju trajnostne rabe med državami članicami močno razlikujejo.

Predlog si prizadeva za sprejetje skupnih načel, ciljev in ukrepov v vseh državah članicah, s čimer bi ustvarili enake pogoje in zagotovili, da bi se vse države članice spopadle z nevarnostmi, ki ogrožajo tla na njihovem nacionalnem teritoriju, varstvo tal pa bi bilo obravnavano celovito.

Predlog je zato skladen z načelom o subsidiarnosti.

- **Načelo sorazmernosti**

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti iz naslednjih razlogov.

Predlagani instrument je Direktiva o določitvi okvira za varstvo tal in ohranjanje njihove funkcije. Za zagotovitev sorazmernosti imajo države članice pri opredelitvi najprimernejših posebnih ukrepov na najprimernejši zemljepisni in upravni ravni veliko diskrecijo. To je odločilnega pomena za ustrezno upoštevanje regionalnih in lokalnih posebnosti v zvezi z raznolikostjo tal, rabo zemljišč, lokalnimi podnebnimi pogoji in družbeno-gospodarskimi vidiki.

Stopnjo posega, ki omogoča učinkovitejšo uporabo nacionalnih upravnih zmogljivosti, določijo države članice. Države članice, ki se še niso lotile varstva tal na nacionalni ali regionalni ravni, bodo bremenile dodatne in finančno upravne obveznosti. Vendar pa so okoljske, gospodarske in družbene koristi zaradi ukrepov, opisane v presoji vplivov, znatno večje od nastalih stroškov.

- Izbira instrumentov

Predlagani instrument: okvirna direktiva.

Drug instrumenti ne bi bila primerni iz naslednjih razlogov.

Bolj predpisujoč instrument, kot je uredba, ne bi upošteval raznolikosti tal in ne bi zagotavljal prilagodljivosti, ki jo zahtevajo lokalni pogoji. Po drugi strani pa neobvezujoč instrument ne bi zagotovil trajnostne rabe skupnega naravnega vira v Evropi in ne bi preprečil izkrivljanja konkurence, ki ga povzročajo različni nacionalni režimi.

4) PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Skupnosti.

5) DODATNI PODATKI

- **Pregled, sprememba, časovna omejitev veljavnosti**

Predlog vključuje klavzulo o pregledu.

- **Korelacijska tabela**

Države članice morajo Komisiji predložiti besedilo nacionalnih določb, ki direktivo prenašajo v nacionalno zakonodajo, kot tudi korelacijsko tabelo med navedenimi določbami in to direktivo.

- **Evropski gospodarski prostor**

Predlagani akt zadeva EGP, zato ga je treba razširiti na Evropski gospodarski prostor.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o določitvi okvira za varstvo tal in spremembi Direktive 2004/35/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe;

ob upoštevanju predloga Komisije¹,

ob upoštevanje mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij³,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe⁴,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Tla so bistven neobnovljiv vir, pri katerem je lahko degradacija zelo hitra, medtem ko sta lahko nastajanje in regeneracija tal zelo izjemno počasni. Ta izjemno dinamičen sistem opravlja veliko funkcij in nalog, ki so odločilnega pomena za človeške dejavnosti in preživetje ekosistema. Te funkcije so proizvodnja biomase, skladiščenje, filtriranje in preoblikovanje hranilnih snovi in vode, tla so vir biološke raznovrstnosti, temelj večine človeških dejavnosti, skladišče ogljika in arhiv geološke ter arheološke dediščine.
- (2) Degradacija tal ali izboljšava tal znatno vplivajo tudi na druga področja skupnega interesa Skupnosti, kot so varstvo površinskih voda in podtalnice, zdravje ljudi, podnebne spremembe, varstvo narave in biološke raznovrstnosti ter varnost živil.
- (3) Tla so naravni vir skupnega interesa, ki je pod vse večjimi okoljskimi obremenitvami in ga je treba kot takega zaščititi pred degradacijo. Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti⁵ zajema cilje za zaščito naravnih virov in pospeševanje trajnostne rabe tal.

---

¹ [...]

² [...]

³ [...]

⁴ [...]

⁵ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

- (4) Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu „Razvoj tematske strategije za varstva tal“⁶ opredeljuje osem glavnih degradacijskih procesov, ki ogrožajo tla v EU. Ti so erozija, zmanjšanje količine organskih snovi, onesnaževanje, zasoljevanje, zbijanje tal, zmanjšanje biološke raznovrstnosti tal, pozidava, zemeljski usadi in poplave. Trenutno tehnično znanje o biološki raznovrstnosti in vedenju tal je preveč omejeno, da bi lahko v tej direktivi upravičili posebne določbe za njihovo zaščito. Preprečevanje in blaženje posledic poplav obravnava predlog Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o ocenjevanju in obladovanju poplav⁷.
- (5) Tla v Evropi so zelo raznolika, ogromne razlike pa obstajajo tudi pri strukturnih, fizičnih, kemijskih in bioloških lastnosti tako med posameznimi profili kot tudi med tlemi. Te različne pogoje in potrebe v Skupnosti je treba upoštevati, saj zahtevajo različne posebne rešitve pri opredelitvi ogroženih območij, opredelitvi ciljev in izvajanju ustreznih ukrepov, ki zagotavljajo varovanje tal.
- (6) Zakonodaja Skupnosti zajema na primer na področju odpadkov, kemikalij, preprečevanja in nadzora industrijskega onesnaževanja, podnebnih sprememb, voda, razvoja kmetijstva in podeželja nekatere določbe za varstvo tal, ki pa niso tako oblikovane, da bi vsa zemljišča zadostno zaščitila pred degradacijo. Zato je potreben skladen in učinkovit zakonodajni okvir, ki določa skupna načela in cilje za varstvo in trajnostno rabo tal v Skupnosti.
- (7) Raba tal mora potekati na trajnosten način, ki ohranja njihovo sposobnost za izvajanje ekoloških, gospodarskih in družbenih storitev, hkrati pa tudi njihove funkcije, da bodo prihodnje generacije lahko zadovoljevale svoje potrebe.
- (8) Cilj te direktive je zagotoviti varovanje tal na podlagi načel ohranjanja funkcij tal, preprečevanja degradacije tal, blaženja njihovih učinkov, sanacije degradiranih tal in vključitve v ostale sektorske politike z določitvijo skupnega okvira in ukrepov.
- (9) Za združitev prizadevanj držav članic za izboljšanje varstva tal in za njihovo trajnostno rabo, nadzor čezmejnih vplivov degradacije tal, zaščito vodnih in kopenskih ekosistemov ter za preprečitev izkrivljanja konkurence med gospodarskimi subjekti je potreben skupen okvir.
- (10) Ker zastavljenih ciljev, namreč določitve skupnega okvira za varstvo tal, posamezne države članice ne morejo zadovoljivo doseči in jih zaradi njihovega obsega in vključitve v ostalo zakonodajo Skupnosti o varstvu narave, varstvu voda, varnosti živil, podnebnih spremembah, kmetijstvu in področjih skupnega interesa, kot je varovanje zdravja ljudi, lažje dosežejo na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, ki ga določa navedeni člen, ta direktiva ne posega globlje, kot je potrebno za doseganje teh ciljev.
- (11) Ker lahko nekatere sektorske politike zaostrejejo ali blažijo degradacijo tal, je treba v te politike nujno vključiti vidike varovanja tal. Ta direktiva mora oblikovati določbe za države članice, s katerimi bodo te opredelile in ocenile vpliv teh politik na preprečevanje degradacije tal in na zaščito funkcij tal.

---

⁶ COM(2002) 179.

⁷ COM(2006) 15.

- (12) V nasprotju z zrakom in vodo so tla v Skupnosti pretežno v zasebni lasti. Kljub temu je to naravni vir skupnega interesa, ki ga je treba ohraniti za prihodnje generacije. Zato je v javnem interesu, da se od lastnikov zahteva, da sprejmejo previdnostne ukrepe, če se pričakuje, da njihova raba tal znatno škoduje njihovim funkcijam.
- (13) Kot posledica širjenja mest in povečane potrebe po zemljiščih v mnogih gospodarskih sektorjih pozidava znatno narašča. Potrebni so ustrezni ukrepi, ki bodo omejili pozidavo tal, na primer z obnavljanjem opuščenih območij, kar bi omejilo izginjanje zelenih območij. Pri pozidavi morajo države članice zagotoviti gradnjo in tehnike izsuševanja, ki ohranjajo največ možnih funkcij tal.
- (14) Usmerjena in učinkovita politika varstva tal mora temeljiti na poznavanju mest, kjer se degradacija pojavlja. Ugotovljeno je, da se nekateri degradacijski procesi, kot so erozija, zmanjšanje količine organskih snovi, zbijanje tal, zasoljevanje in zemeljski usadi, pojavljajo le na območji, ki jih ti procesi bolj ogrožajo. Zato je treba tvegana območja opredeliti.
- (15) Za zagotovitev skladnega in primerljivega pristopa v različnih državah članicah je treba opredeliti območja, ki jim grozi nevarnost erozije, zmanjšanja količine organskih snovi, zbijanja tal, zasoljevanja in zemeljskih usadov, ki temelji na skupni metodologije in vključuje elemente, znane kot gonilne sile različnih degradacijskih procesov.
- (16) Na opredeljenih območjih je treba ukrepati tako, da se zmanjša morebitno nevarnost in obnovi degradirana tla, s čimer se bo ohranilo njihove funkcije.
- (17) Sprejeti je treba ukrepe na najustreznejši ravni, ki bodo v pristojnosti držav članic in bodo temeljili zastavljenih ciljih za zmanjšanje tveganja in programih ukrepov za doseg te ciljev.
- (18) V takih programih je treba upoštevati družbeni in gospodarski vpliv predvidenih ukrepov, ki ga je treba redno pregledovati in nadgraditi z obveznostmi, načrti in programi, ki so že določeni v zakonodaji Skupnosti ali mednarodnih pogodbah.
- (19) Ta direktiva prispevati k ustavitvi dezertifikacije, ki je posledica istočasnih degradacijskih procesov in zmanjšanja biološke raznovrstnosti tal, hkrati pa pospešiti sodelovanje pri izvajanju Konvencije Združenih narodov o boju proti dezertifikaciji in Konvencije o biološki raznovrstnosti, katere podpisnica je Skupnost, in bo pospešila izvajanje teh mednarodnih okoljskih sporazumov.
- (20) V skladu z načelom preprečevanja iz člena 174 Pogodbe ES mora ta direktiva prispevati k preprečevanju in zmanjševanju vnosa nevarnih snovi v tla, da bi se izognili onesnaževanju tal in ohranili njegove funkcije.
- (21) Zgodnja industrializacija in slab ali neustrezen način upravljanja sta povzročila onesnaženost številnih območij v Skupnosti, ki zahtevajo skupno strategijo za upravljanje s tlemi, ki so bila onesnažena v preteklosti, da se preprečijo ali ublažijo škodljivi vplivi na zdravje ljudi in okolje.
- (22) Da bi države članice učinkovito preprečile ali omejile nevarnosti za zdravje ljudi in okolje, ki nastanejo zaradi onesnaženosti tal, morajo opredeliti območja, ki so po njihovi presoji v tem pogledu izpostavljena veliki nevarnosti. Zaradi številnih območij,

za katera obstaja verjetnost, da so onesnažena, je treba pri njihovi opredelitvi uporabiti sistematični postopni pristop. Za nadzorovanje napredka pri opredeljevanju onesnaženih območij je treba določiti časovni okvir.

- (23) Za lažjo opredelitev onesnaženih območij in za zagotovitev skupnega pristopa je treba oblikovati skupen seznam dejavnosti z veliko možnostjo onesnaženja tal. Ta skupni seznam morebitnih onesnaževalnih dejavnosti se lahko dopolni z drugimi, bolj splošnimi seznamami na nacionalni ravni.
- (24) Po opredelitvi onesnaženih območij je treba sestaviti nacionalni popis onesnaženih območij, ki se redno posodablja in je dostopen javnosti za razpravo. Upoštevati je treba prejšnje in trenutne dejavnosti držav članic za opredelitev onesnaženih območij.
- (25) Za zagotovitev hitre opredelitve onesnaženih območij mora lastnik zemljišča, na katerem po uradnih evidencah, kot so nacionalni registri ali katastri, izvaja onesnaževalna dejavnost, ali bodoči kupec, pred zaključkom transakcije zemljišča pristojnemu organu in drugi stranki v transakciji zagotoviti pomembne podatke o stanju tal. Zagotovitev teh podatkov med načrtovanjem transakcije z zemljiščem bo pospešilo oblikovanje seznama onesnaženih območij. Prav tako bo kupec seznanjen s stanjem tal, kar mu bo omogočilo odločitve ob upoštevanju vseh zagotovljenih podatkov.
- (26) Ob upoštevanju načela, da plača onesnaževalec, morajo države članice zagotoviti izvajanje ukrepov za sanacijo onesnaženih območij, opredeljenih na njihovem državnem ozemlju.
- (27) Treba je oblikovati nacionalno strategijo obnove, zlasti za namen določitve ciljev obnove, in prednostni vrstni red obnove zemljišč.
- (28) Pri onesnaženih območjih, ki so znana tudi kot območja brez lastništva, kjer onesnaževalca ni mogoče najti ali mu na podlagi nacionalne zakonodaje ali zakonodaje Skupnosti ni mogoče pripisati odgovornosti ali ga bremeniti s stroški sanacije, se odgovornost za zmanjševanje nevarnosti za zdravje ljudi in okolje prenese na države članice. V ta namen morajo države članice vzpostaviti posebne mehanizme financiranja, ki bodo zagotovili trajna finančna sredstva za sanacijo takih območij.
- (29) Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode⁸ kot zadnjo možnost predvideva, da območja brez lastništva sanirajo pristojni organi. Zato je treba navedeno direktivo spremeniti in jo dopolniti z obveznostmi iz te Direktive.
- (30) Ljudje so premalo ozaveščeni o pomembnosti tal, zato je treba sprejeti ukrepe za boljšo seznanjenost, izmenjavo informacij in najboljše prakse.
- (31) Uspeh te direktive je odvisen od tesnega sodelovanja in skladnega delovanja na ravni Skupnosti, držav članic in lokalni ravni kot tudi od informacij, posvetovanja in vključevanja javnosti v skladu z obveznostmi Skupnosti, ki izhajajo iz Konvencije Gospodarske komisije OZN za Evropo (UNECE) o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah. Zato je

---

⁸ UL L 143, 30.4.2004, str. 56.

treba za pripravo, spremembe in pregled programov ukrepov za ogrožena območja in za nacionalne strategije sanacije predvideti izvajanje Direktive 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES⁹ glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč.

- (32) Poznane so različne metodologije za presojo vpliva na onesnaženih območjih, ki se trenutno uporabljajo v državah članicah. Da bi se približali skupnemu pristopu, ki bi zagotovil enake pogoje glede konkurence in skladen režim za varstvo tal, je potrebna temeljita izmenjava informacij, da se ugotovi, ali je usklajevanje nekaterih elementov presoje tveganja primerno in ali je potreben nadaljnji razvoj in napredek metodologij za presojo ekotoksikoloških tveganj.
- (33) Treba je sprejeti določbo, ki omogoča hitro prilagajanje metod za opredelitev ogroženih območij v državah članicah in vključuje redno pregledovanje skupnih elementov.
- (34) Sprejeti je treba določbe glede oblike izmenjave informacij in meril za kakovost podatkov, ki morajo biti v skladu z vsemi obstoječimi infrastrukturami za prostorske podatke v Skupnosti.
- (35) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, zlasti iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Še zlasti si prizadeva pospešiti vključitev varstva okolja v ostale politike Skupnosti v skladu z načelom trajnostnega razvoja iz člena 37 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (36) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil¹⁰,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Poglavje I **Splošne določbe**

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

- 1. Ta Direktiva določa okvir za varstvo tal in ohranitev sposobnosti tal za opravljanje vseh okoljskih, gospodarskih, družbenih in kulturnih funkcij, naštetih v nadaljevanju:
  - (a) proizvodnja biomase, tudi v kmetijstvu in gozdarstvu;
  - (b) skladiščenje, filtriranje in preoblikovanje hranilnih in drugih snovi ter vode;

---

⁹ UL L 156, 25.6.2003, str. 17.

¹⁰ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str.11)

- (c) sklad biološke raznovrstnosti, kot so življenjski prostor, vrste in geni;
- (d) fizično in kulturno okolje za ljudi in človeške dejavnosti;
- (e) vir surovin;
- (f) skladiščenje ogljika;
- (g) arhiv geološke in arheološke dediščine.

V ta namen določa ukrepe za preprečevanje degradacijskih procesov tal, ki potekajo naravno ali kot posledica raznovrstnih človeških dejavnosti, ki slabšajo sposobnost tal za opravljanje navedenih funkcij. Ti ukrepi zajemajo blaženje učinkov navedenih procesov in obnovo ter sanacijo degradiranih tal, kot to narekuje trenutna in predvidena uporaba.

2. Ta direktiva se uporablja za tla, ki sestavljajo vrhnjo plast zemeljske skorje med kamninami in površino, pri čemer je izključena podtalnica, kot je opredeljeno v členu 2(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES¹¹.

Člen 2 *Opredelitve*

Za namene te direktive se uporabljajo naslednje definicije:

- (1) „pozidava“ pomeni trajno prekritje zemeljske površine z neprepustnimi materiali;
- (2) „nevarne snovi“ pomenijo snovi ali pripravke v skladu z Direktivo Sveta 67/548/ES¹² in Direktivo 1999/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹³.

Člen 3 *Vključitev*

Pri razvoju sektorskih politik je morebitno poslabšanje ali zmanjšanje degradacije tal, zato naj države članice opredelijo, opišejo in presodijo vplive takšnih politik na te procese, zlasti na področju regionalnega in mestnega prostorskega načrtovanja, prometa, energije, kmetijstva, razvoja podeželja, gozdarstva, pridobivanja surovin, trgovine in industrije, politike proizvodov, turizma, podnebnih sprememb, okolja, narave in pokrajine.

Države članice navedene ugotovitve javno objavijo.

---

¹¹ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

¹² UL L 196, 16.8.1967, str. 1.

¹³ UL L 200, 30.7.1999, str. 1.

Člen 4
Previdnostni ukrepi

Države članice zagotovijo, da so uporabniki zemljišč, katerih dejavnosti vplivajo na tla na način, za katerega je upravičeno pričakovati, da bo škodoval funkcijam tal iz člena 1(1), obvezani sprejeti previdnostne ukrepe, s katerimi preprečijo ali ublažijo škodljive učinke.

Člen 5
Pozidava

Za namen ohranjanja funkcij tal iz členu 1(1) sprejmejo države članice ustrezne ukrepe za omejitev pozidave ali, kjer se bo odvijala pozidava, učinke ublažijo zlasti z gradbenimi tehnikami in proizvodi, ki omogočajo ohranjanje kar največ možnih funkcij tal.

Poglavje II **Preprečevanje tveganja, ublažitev in obnovitev**

DEL 1 **OPREDELITEV OGROŽENIH OBMOČIJ**

Člen 6

Opredelitev območij tveganja zaradi erozije, zmanjšanja količine organskih snovi, zbijanja tal, zasoljevanja in zemeljskih usadov

1. V obdobju petih let [datum prenosa] države članice opredelijo ogrožena območja na državnem ozemlju na ustrezni ravni, v nadaljnjem besedilu „ogrožena območja“, kjer obstajajo jasni dokazi ali upravičeni razlogi za sum, da tam poteka ali da bo v bližnji prihodnosti verjetno prišlo do degradacijskih procesov:
  - (a) erozija zaradi vode ali vetra;
  - (b) zmanjšanje količine organskih snovi zaradi stalnega zniževanja deleža organskih snovi v tleh brez nerazkrojenih ostankov rastlin in živali, njihovih delnih razgradnih produktov, in biomase tal;
  - (c) zbijanje tal zaradi povečane gostote in zmanjšanja poroznosti tal;
  - (e) zasoljevanje zaradi kopičenja razgradljivih soli v tleh;
  - (f) zemeljski usadi zaradi strmin, zmerno hitrega do hitrega premikanja zemeljskih in kamninskih gmot.

Pri opredelitvi vseh degradacijskih procesov tal države članice pri vsakem degradacijskem procesu uporabljajo najmanj elemente iz Priloge I in upoštevajo učinke teh procesov na poslabšanje emisij toplogrednih plinov in dezertifikaciji.
2. Ogrožena območja, opredeljena v skladu z odstavkom 1, se objavijo in pregledajo najmanj vsakih deset let.

Člen 7
Metodologija

Države članice ogrožena območja opredelijo na osnovi empiričnih dokazov ali z uporabo modelov. Uporabiti morajo modele, ki jih validirajo tako, da primerjajo rezultate na podlagi empiričnih podatkov, ki niso bili uporabljeni za izdelavo modela samega.

DEL 2
DOLOČITEV CILJEV IN PROGRAMOV UKREPOV

Člen 8

Programi ukrepov za boj proti eroziji, zmanjšanju količine organskih snovi, zbijanju tal, zasoljevanju in zemeljskim usadom

1. Za namene ohranjanja funkcij tal iz člena 1(1) določijo države članice na podlagi člena 6 na ustrezni ravni program ukrepov, ki vključujejo vsaj cilje za zmanjšanje tveganja, ustrezne ukrepe za doseganje navedenih ciljev, časovni načrt za izvajanje navedenih ukrepov in oceno zasebnih ali javnih sredstev za financiranje teh ukrepov.
2. Pri oblikovanju in pregledovanju programov ukrepov v skladu z odstavkom 1 države članice upoštevajo družbene in gospodarske vplive predvidenih ukrepov.

Države članice pred uvedbo programov ukrepov zagotovijo, da so ukrepi stroškovno učinkoviti in tehnično izvedljivi, in opravijo presoje vpliva, vključno z analizami stroškov in koristi.

Države članice v programih ukrepov navedejo, kako je treba ukrepe izvajati in kako bodo ti prispevali k uresničevanju zastavljenih okoljskih ciljev.

3. Če območje hkrati ogrožajo različni procesi degradacije, lahko države članice sprejmejo posamezen program, v katerem opredelijo ustrezne cilje glede zmanjševanja tveganja za vse ugotovljene nevarnosti in ustrezne ukrepe za doseg teh ciljev.
4. Program ukrepov se pripravi v sedmih letih od [datuma prenosa] in se ne uporablja dlje kot osem let po tem datumu.

Program ukrepov se javno objavi in pregleda najmanj vsakih pet let.

Poglavje III Onesnaževanje tal

DEL 1 PREPREČEVANJE IN POPIS

Člen 9 Preprečevanje onesnaženosti tal

Za namen ohranitve funkcij tal iz člena 1(1) sprejmejo države članice ustrezne in sorazmerne ukrepe za omejevanje namernega ali nenamernega vnosa nevarnih snovi na ali v tla, razen za zračne usedline in za vnose snovi, ki so posledica izjemnih, neizogibnih in neustavljivih naravnih pojavov, da se izognejo kopičenju, ki škoduje funkcijam tal ali predstavlja veliko nevarnost za zdravje ljudi in okolje.

Člen 10 Popis onesnaženih območij

1. Države članice v skladu s postopki iz člena 1 na svojem državnem ozemlju opredelijo območja, v nadaljnjem besedilu „onesnažena območja“, kjer je potrjena prisotnost nevarnih snovi, ki jo je povzročil človek na taki stopnji, da države članice menijo, da predstavlja veliko nevarnost za zdravje ljudi in okolje.

Pri oceni tveganja se upošteva sedanjo in prihodnjo odobreno rabo tal.

2. Države članice sestavijo nacionalni popis onesnaženih območij, v nadaljnjem besedilu „popis“. Popis se objavi in pregleda vsaj vsakih pet let.

Člen 11 Postopek opredelitve območij

1. Vsaka država članica imenuje pristojni organ, ki je pristojen za opredeljevanje onesnaženih območij.
2. V petih letih od [datuma prenosa] opredelijo pristojni organi najmanj območja, kjer se izvajajo morebitne onesnaževalne dejavnosti iz Priloge II, ki se trenutno izvajajo ali so se izvajale v preteklosti.

V ta namen se dejavnosti iz točke 2 Priloge II obravnavajo neodvisno od pragov iz Priloge I k Direktivi Sveta 96/61/ES¹⁴, razen za dejavnosti, ki jih izvajajo mikropodjetja, kot je določeno v točki 3 člena 2 Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES¹⁵, in dejavnosti v zvezi z živinorejo.

Opredelitve se pregledajo v rednih časovnih presledkih.

---

¹⁴ UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

¹⁵ UL L 124, 20.5.2003, str. 36

3. Pristojni organi v skladu z naslednjim časovnim razporedom izmerijo koncentracijo nevarnih snovi na opredeljenih območjih v skladu z odstavkom 2; na območjih, kjer je raven takšna, da obstajajo zadostni verjetni razlogi za izpostavljenost veliki nevarnosti za zdravje ljudi ali okolje, na kraju samem ocenijo nevarnost:
  - (a) v petih letih od [datum prenosa] na najmanj 10 % teh območij;
  - (b) v 15 letih od [datum prenosa] na najmanj 60 % teh območij;
  - (c) v 25 letih od [datum prenosa] na preostalih območjih.

Člen 12 *Poročilo o stanju tal*

1. Za območja v postopku prodaje, na katerih se izvaja onesnaževalna dejavnost iz Priloge II ali je iz uradne evidence, kot je nacionalni register, razvidno, da se je dejavnost izvajala, države članice zagotovijo, da lastnik navedenega območja ali bodoči kupec pristojnim organom iz člena 11 in drugi stranki transakcije predloži poročilo o stanju tal.
2. Poročilo o stanju tal izda pooblaščen organ ali oseba, ki jo določi država članica. Vsebuje najmanj naslednje podrobnosti:
  - (a) podatke o območju iz preteklosti, dostopne iz uradnih evidenc;
  - (b) kemično analizo, v kateri je določena koncentracija nevarnih snovi v tleh, omejena na tiste snovi, ki so povezane z morebitno onesnaževalno dejavnostjo na kraju samem;
  - (c) raven koncentracije, pri kateri obstaja zadosten razlog, da zadevne nevarne snovi predstavljajo znatno tveganje za zdravje ljudi in okolje.
3. Države članice uvedejo metodologijo, potrebno za določitev ravni koncentracij iz odstavka 2(b).
4. Podatke iz poročila o stanju tal uporabljajo pristojne oblasti z namenom, da opredelijo onesnažena območja v skladu s členom 10(1).

DEL 2 **SANACIJA**

Člen 13 *Sanacija*

1. Države članice zagotovijo sanacijo onesnaženih območij, navedenih v popisih.
2. Sanacijo sestavljajo posegi v tla za odstranitev, nadzor, obvladovanje ali zmanjševanje onesnaževal tako, da onesnažena območja ne predstavljajo več velike nevarnosti za zdravje ljudi ali okolje, pri čemer se upošteva njihova trenutna in predvidena raba.

3. Države članice vzpostavijo ustrezne mehanizme za financiranje sanacije onesnaženih območij, za katere ne velja načelo, da plača onesnaževalec, pri katerih na podlagi zakonodaje Skupnosti ali nacionalne zakonodaje odgovorne osebe ni mogoče ugotoviti ali bremeniti za stroške sanacije.

Člen 14

Nacionalna strategija sanacije

1. Države članice na osnovi popisa v sedmih letih od [datum prenosa] pripravijo nacionalno strategijo sanacije, ki vključuje najmanj cilje sanacije, prednostni seznam, ki se začneja z največjimi tveganji za zdravje ljudi, časovni načrt izvajanja in sredstva, ki so jih dodelili organi, odgovorni za proračunske odločitve v državah članicah, v skladu z njihovimi nacionalnimi postopki..

Če se uporabita obvladovanje ali naravna obnovitev, je treba spremljati razvoj tveganja za zdravje ljudi in okolje.

2. Nacionalna strategija sanacije se začne uporabljati in objavi najkasneje osem let po [datumu prenosa]. Pregleda se najmanj vsakih pet let.

Poglavje IV

Ozaveščanje, poročanje in izmenjava informacij

Člen 15

Ozaveščanje in sodelovanje javnosti

1. Države članice sprejmejo ukrepe za ozaveščanje o pomembnosti tal za preživetje človeka in ekosistema ter pospešujejo prenos znanja in izkušenj v zvezi s trajnostno rabo tal.
2. Členi 2(1), (2), (3) in (5) Direktive 2003/35/ES se uporabljajo za pripravo, spremembe in pregled programov ukrepov na ogroženih območjih iz člena 8 in za nacionalne strategije sanacije iz člena 14.

Člen 16

Poročanje

1. Države članice Komisiji v petih letih od [datuma prenosa] in vsakih naslednjih pet let predložijo naslednje podatke:
  - (a) povzetek pobud v skladu s členom 5;
  - (b) ogrožena območja v skladu s členom 6(1);
  - (c) uporabljeno metodologijo za ugotavljanje nevarnosti v skladu s členom 7;
  - (d) programe ukrepov, sprejete v skladu s členom 8, in oceno učinkovitosti ukrepov za zmanjševanje nevarnosti in pojavov degradacijskih procesov;

- (e) rezultat opredelitev v skladu s členom 11(2) in (3) in popis onesnaženih območij v skladu s členom 10(2);
  - (f) nacionalno strategijo sanacije, sprejeto v skladu s členom 14;
  - (g) povzetek pobud za ukrepe ozaveščanja v skladu s členom 15.
2. Podatke iz odstavka 1(b), ki jih spremljajo metapodatki, so na voljo v dokumentirani digitalni obliki z geološkimi podatki, ki je čitljiva v geografskem informacijskem sistemu (GIS).

Člen 17 *Izmenjava informacij*

V enem letu od [začetek veljavnosti] Komisija pripravi platformo za izmenjavo podatkov med državami članicami in interesnimi stranmi o opredeljenih območjih tveganja v skladu s členom 6 in za metodologijo ugotavljanja nevarnosti za trenutna ali onesnažena območja v uporabi ali v nastajanju.

Poglavje V **Končne določbe**

Člen 18 *Izvajanje in prilagajanje tehničnemu napredku*

1. Komisija lahko Prilogo I na podlagi regulativnega postopka s pregledom iz člena 19(3) prilagodi tehničnemu in znanstvenemu napredku.
2. Če se na podlagi izmenjanih podatkov iz člena 17 ugotovi potreba po uskladitvi metodologij za oceno nevarnosti onesnaženosti tal, Komisija sprejme skupen kriterij za ovrednotenje tveganj zaradi onesnaženosti tal v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 19(3).
3. V štirih letih po [datumu začetka veljavnosti] sprejme Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 19(2) nujne določbe za kakovost podatkov in metapodatkov, uporabo zgodovinskih podatkov, metode, dostop, obliko izmenjave podatkov in izvajanje določb iz člena 16.

Člen 19 *Odbor*

1. Komisiji pomaga odbor, v nadaljnjem besedilu „odbor“.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, pri čemer se upošteva določbe iz člena 8 tega sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES traja tri mesece.

3. Če se sklicuje na ta odstavek, se uporabljajo člen 5a, odstavki 1 do 4, in člen 7 Sklepa 1999/468/ES.
4. Odbor sprejme poslovnik.

Člen 20
Poročilo Komisije

1. Komisija izda prvo poročilo o oceni izvajanja te direktive v obdobju dveh let po sprejetju programov ukrepov in nacionalnih strategij sanacij.

Komisija nato vsakih pet let izda poročilo.

Poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Poročila iz odstavka 1 vključujejo pregled napredka pri izvajanju te direktive, ki temelji na oceni Komisije v skladu s členom 16.

Člen 21
Pregled

Komisija najkasneje v [15 letih po začetku veljavnosti] direktivo pregleda in predlaga potrebne spremembe.

Člen 22
Kazni

Države članice določijo kazni za kršitve nacionalnih določb, sprejetih v skladu z direktivo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za njihovo izvajanje. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice navedene določbe posredujejo Komisiji najkasneje do datuma iz člena 24 in brez zamude sporočijo vse kasnejše spremembe.

Člen 23
Sprememba Direktive 2004/35/ES

V členu 6 Direktive 2004/35/EC se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Pristojne oblasti zahtevajo, da izvajalec sprejme sanacijske ukrepe. V skladu s členom 13(1) Direktive xx/xx/xx lahko ukrepe sprejme pristojni organ sam, če izvajalec ne izpolni obvez iz odstavka 1 ali 2(b), (c) ali (d) tega člena, če ga ni mogoče ugotoviti ali bremeniti s stroški, nastalimi na podlagi te direktive.“

Člen 24
Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone, predpise in upravne določbe, potrebne za doseg skladnosti s to direktivo, najkasneje v [24 mesecih po začetku veljavnosti]. Komisiji

nemudoma predložijo besedilo teh predpisov s korelacijsko tabelo med predpisi in to direktivo.

Pri sprejetju navedenih predpisov se morajo države članice sklicevati na to direktivo ali pa se nanjo sklicujejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 25
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 26
Naslovniki

Direktiva je naslovljena na vse države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

DEL 1	
SKUPNI ELEMENTI ZA OPREDELITEV OBMOČIJ, KI JIH OGROŽA EROZIJA	
Tipološka enota tal (STU) (tip tal)	
Struktura tal (raven STU)	
Gostota tal, hidravlične lastnosti (raven STU)	
Topografija, vključno z naklonom in dolžino nagiba	
Površina zemljišča	
Raba zemljišč (vključno z upravljanjem zemljišč, sistemi kmetovanja in gozdarstvom)	
Podnebje (vključno s porazdelitvijo padavin in značilnostmi vetra)	
Hidrološki pogoji	
Agro-ekološko območje	

DEL 2
SKUPNI ELEMENTI ZA OPREDELITEV OBMOČIJ, KI JIH OGROŽA ZMANJŠANJE KOLIČINE ORGANSKIH SNOVI
Tipološka enota tal (STU) (tip tal)
Struktura tal/vsebnost gline
Organski ogljik v tleh (skupna koncentracija in koncentracija humusa)
Organski ogljik v tleh (zaloga)
Podnebje (vključno z razporeditvijo padavin in lastnostmi vetra)
Topografija
Površina zemljišča
Raba zemljišč (vključno z upravljanjem zemljišč, sistemi kmetovanja in gozdarstvom)

DEL 3

SKUPNI ELEMENTI ZA OPREDELITEV OBMOČIJ, KI JIH OGROŽA ZBIJANJE TAL

Tipološka enota tal (STU) (tip tal)

Struktura vrhnje in spodnje plasti tal (raven STU)

Gostota vrhnje in spodnje plasti tal (raven STU)

Organske snovi v tleh (raven STU)

Podnebje

Površina zemljišča

Raba zemljišč (vključno z upravljanjem zemljišč, sistemi kmetovanja in gozdarstvom)

Topografija

DEL 4

SKUPNI ELEMENTI ZA OPREDELITEV OBMOČIJ, KI JIH OGROŽA ZASOLJEVANJE

Tipološka enota tal (STU) (tip tal)

Struktura tal (raven STU)

Hidrološke lastnosti tal

Namakana območja, kemijske lastnosti namakalne vode in vrsta namakalnih tehnik

Podatki o podtalnici

Podnebje

DEL 5 SKUPNI ELEMENTI ZA OPREDELITEV OBMOČIJ, KI JIH OGROŽA ZEMELJSKI USAD
Tipološka enota tal (STU) (tip tal)
Pogostost/obseg zemeljskih usadov
Kamninska podlaga
Topografija
Površina zemljišča
Raba zemljišč (vključno z upravljanjem zemljišč, sistemi kmetovanja in gozdarstvom)
Podnebje
Potresno tveganje

PRILOGA II
Seznam onesnaževalnih dejavnosti

1. Obrati, kjer so ali so bile prisotne nevarne snovi v količinah, ki ustrezajo ali presegajo količine iz stolpca 2 dela 1 in stolpca 2 dela 2 Priloge I k Direktivi Sveta 96/82/ES (Seveso)¹⁶.
2. Dejavnosti, zajete v Prilogi I k Direktivi Sveta 96/61/ES.
3. Letališča.
4. Pristanišča.
5. Nekdanja vojaška oporišča.
6. Bencinske črpalke.
7. Kemične čistilnice.
8. Rudarski obrati, ki jih Direktiva Sveta 96/82/ES ne zajema, vključno z napravami za obdelavo odpadkov, kot je določeno v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2006/21/ES¹⁷.
9. Odlagališča odpadkov opredeljena v Direktivi Sveta 1999/31/ES¹⁸.
10. Naprave za obdelavo odpadnih voda.
11. Cevovodi za prenos nevarnih snovi.

---

¹⁶ UL L 10, 14.1.1997, str. 13.

¹⁷ UL L 102, 11.4.2006, str. 15.

¹⁸ UL L 182, 16.7.1999, str. 1.